

# DÉLMAGYARORSZÁG

Szerkesztőség Kárász-utca 9.  
Telefonszám: 305.  
Egyes szám ára 10 fillér.

ELŐFIZETÉSI ÁR SZEGEDEN  
egész évre . K 24— félévire . . K 12—  
negyedévre K 6— egyhónapra K 2—

ELŐFIZETÉSI ÁR VIDÉKEN  
egész évre . K 28— félévire . . K 14—  
negyedévre K 7— egyhónapra K 2-40

Kiadóhivatal Kárász-utca 9.  
Telefonszám: 81.  
Egyes szám ára 10 fillér.

Szeged, 1914.

III. évfolyam 104. szám.

Kedd, május 5.

## Készül a tanyai vasut.

Nagy várakozással néz Szeged közönsége az elé a vasuti politika elé, melynek alapjait most rakják le az államvasutak legfőbb intézői. A legnagyobb állami közgazdasági vállalkozás elnökgazgatója körülnézte a terepet, a terveket lázasan dolgozzák, a harmadik tiszai hid előkészületeiről csak a minap érkezett igen megbízható helyről kedvező hír, a halasi vasut is a megvalósulás stádiumának küszöbéhez jutott már. S mindennek tetejébe váratlan meglepetésként kipattant a hír, hogy a városi hatóság még a folyó évben dülőre akarja juttatni a tanyai vasut ügyét.

Balogh Károly pénzügyi tanácsnok tett ebben a tárgyban nagy megnyugvást keltő nyilatkozatot. Kijelentette Balogh Károly a Délmagyarország munkatársa előtt, hogy a tanyai vasut financiaiis előkészületeinek fonalát újból felveszi, a munkálatokat haladéktalanul megindítja s terve az, hogy a vasut végleges irányának meghatározása már a májusi közgyűlés munkaprogramjába felvétessék. Ebből a célból már a legközelebbi napokban össze

fogják hívni a pénzügyi bizottságot, hogy a szükséges anyagi fedezet kérdése tisztáztassék.

A hír minden patriotában igaz örömet fog kelteni. Örömet legfőképen azért, mert hosszú idő óta ez az első eset, amikor a város hatósága nem kívülről jövő biztatások alapján, hanem a saját iniciatívájából indul meg egy jelentős uton. A tanyai vasut dolgát ugyan számtalanszor felpíszkálta már a sajtó és a közvélemény, de a jelenlegi pénzügyi helyzetre való tekintettel senki sem gondolt a rég vajdó terv erőszakolására. Annál feltűnőbb most, hogy épen Balogh Károly tanácsnok hozza felszínre a vasut aktáját, holott a közvélemény előtt az ő eddigi magatartása nem olyan színben állott, mintha a tanácsnok ur őszintén kívánná a rendkívül jelentős közlekedési intézmény létesítését.

Felesleges lenne ez alkalommal ismételtén kifejezést adni annak az álláspontunknak, hogy a tanyai vasut mielőbbi, még a folyó évben elkezdendő megépítését a város legeminensebb érdekei egyikének valljuk. A Délmagyarország igen sokszor rámutatott már a létesítendő vasut végtelen nagy közgazdasági fontosságára. A

város tanyarendszere jut a vasut által levegőhöz, mintegy félszázezer ember ekzisztenciához és könnyebb megélhetéshez, maga a város lakossága pedig olcsó és jó piachoz. Olyan nagyjelentőségű közgazdasági értékek ezek, melyekre való tekintettel akár ki lehetne számítani és pénzértékben kifejezni azt az elmaradó hasznót, a mely a várost a vasut késedelmes megépítésével naponta éri.

Összinte elismeréssel üdvözljük tehát Balogh Károly tanácsnokot és reméljük, hogy ép oly nagyjelentőségű, mint régen várt kijelentését a komoly tettek egész sora fogja követni. Szükség van a tervezett nagy középítkezés megkezdésére a munkanélküliség megszüntetése szempontjából is, mert hosszú idő óta a vasutépítés lenne az egyetlen közmunka, mely a százával idegenbe vándorló szegedi földmunkások nagy tömegeit itthon foglalkoztatná.

A tanyai vasut kérdését éber figyelemmel fogjuk kísérni s remélhetőleg a város törvényhatósági bizottsága is rajta lesz, hogy most már végre a közigazgatás utolsó retortáján is készen menjen át az új korszakot jelentő nagy létesítmény tervezete.

## Dobjatok rá követ!

Irta: Striegl F. József.

Nagyvárosi leány volt és egy kisvárosi, jó módú kereskedőhöz ment férjhez. Szerelme nem emelkedett ugyan az imádatig, de annál megbízhatóbb volt. Szerette az urát annyira, hogy más férfi nem létezett a számára. Nem flörtölt és nem kacérkodott. Pedig szép is volt, művelt is és így akadt volna udvarlója bőven. Csak az urával szemben volt kacér, mert annak tetszeni akart. Tetszett is. De csak pár hónapig. Akkor aztán ráunt az ura. Szinte ránehézett és terhes volt melki a felesége műveltsége. Irodalomról, művészetéről beszélt neki folyton Adél. Lélektani problémákat fejtegetett előtte. Mind olyan dolog, ami megszűz föltűnulta az ő szellemi igényeit. A ketőjük közti szellemi távolság eleinte impomált Kléses Kálmánnak, később bántotta és elkedvetlenítette. Az asszony meg az ambicióját helyezte abba, hogy kiművelje az urát. Nyers gyémántdarabnak tekintette őt, akit neki kell kicsiszolnia. S minél többet csiszolt az ő darabos urán, annál mélységesebbé vált a szerelme. Ugy volt vele, mint a művész,

aki szerelmes a saját művébe. Késes azonban unta a dolgot és kezdte kerülni a feleségét. Adélt ez az elhidegülés végtelenül bántotta. Törte a fejét, mivel hódíthatná vissza az urát. Tervével csakhamar készen volt. Mikor üzletzárás után a vacsoránál ültek, hizzelkedve szólt az urához:

— Kálmán édes, volna egy nagy kéresem.

— Halljuk, halljuk, hangzott biztatólag a válasz.

— De nagy kérés ám, felelte negédesen.

— Na és mi az a kérés?

— Engedd meg édes, hogy vagy két hétre hazamehessek a mamához. Ugy vágyódom utána.

— Ha ennél nagyobb kéreseed nincs, felelt hideg flegmával a férj, azt ugyan szívesen teljesítem. Mikor akarsz menni? S az előbbi flegmával szemben e kérdés hangjából el nem titkolható öröm érzett ki. Az az el nem palástolt öröm, ami ebben a hangban nyilvánult valósággal megdöbbsentette Adélt. Szeretett volna sirni és ez meg is látszott rajta.

— Hát nem örülsz fiam, hogy haza en-

gedlek? — kérdezte kissé megszeppenve Késes.

— Örülök, örülök, — mondta vontatozt és fanyar hangon Adél, — de talán mégis jobb volna itthon maradnom. Olyan ügyetlen az új szakácsnénk, hogy önállóan nem tud majd a gusztusod szerint főzni.

— Az ne aggasszon téged egy csöppet se kedvesem, nyugtatta meg az asszonyt Kálmán, aki attól tartott, hogy elesik a kilitásba helyezett szalmaözvegyiségtől. Annál jobban meg tudom majd becsülni a te felügyeleted alatt főtt ebédeket és vacsorákat.

Ezzel az utóbbi biztatással öntudatlanul is új reményt öntött Adél szívébe.

— Igen, igen, gondolta magában, okvetlenül elmegyek. Távollétem majd érezteti vele a hiányomat. Kivánczolni fog utánam s annál jobban megbecsül, ha megint visszatérek.

Másnap Késesné el is utazott és csak két hét múlva jött vissza. Ugy vette azonban észre, hogy az ura egy csöppet sem örül a viszontlátásnak. Olyan különös volt. Zavart és szórakozott. Vacsora után azzal mentegődzött, hogy fontos és halaszthatatlan üz-

Vendéglőben

KÁVÉHÁZBAN

Fűszerkereskedésben

Csemegeüzletben

MINDENÜTT KÉRJEN HATÁROZOTTAN

# SZT. ISTVÁN

## duplamalátasört.

Csak ez az eredeti, a valódi!!!

ÓVAKODJÉK

az UTÁNZATOKTÓL!!